

NEDOSTOJNI DRŽAVE?

U vrijeme kad se europska intelektualna i politička javnost iznova suočava s trošnošću nadnacionalnih himera, otkrivajući vrijednost nacionalne države i neprolaznost nacionalnog identiteta, kao slučajno se Hrvate bombardira podacima što bi imali pokazati da nisu dostojni takve države, i da im je jedini spas uvući se pod fantomski euro-unijanski kišobran, jer tamo, tobože, teče med i mlijeko. Da bi se taj cilj postigao, potrebno je obezvrijediti sve što država znači.

Zato je u poplavi američkih diplomatskih dokumenata objavljenih na Wikileaksu, što ih tako uporno prenose ovdašnji mediji, mnoštvo primjera da se tzv. hrvatski političari nadmeću u izrazima servilnosti prema takozvanoj međunarodnoj zajednici, otvoreno prezirući vlastitu zemlju i njezine zakone. Tobožnji naši ministri za tuđi račun i na štetu generala Hrvatske vojske pokazuju spremnost krivotvoriti i lagati, državni odvjetnici izvješćuju strane veleposlanike o rezultatima inače tajnih istraga koje se vode protiv pojedinaca i skupina, a samozvani hrvatski bankari ubiru visoke plaće na čelu banaka u stranom vlasništvu, što su ih sanirali o trošku hrvatskih poreznih obveznika, pa ih jeftino prodali tuđinskoj klateži. U hrvatskome novinstvu presudan je tuđinski interes, lisnicom hrvatske kulture upravljaju oni što Hrvatsku mrze iz dubine duše, a hrvatska se povijest u udžbenicima piše po stranome diktatu.

Usporedno s time, možda najsnažnija hrvatska politička stranka (svakako ona koja je poslužila kao glavni instrument oslobođenja i osamostaljenja Hrvatske) stenje pod bujicom vijesti koje ju prikazuju kao kriminalnu hobotnicu. Iako ni o stranci a još manje o njezinu donedavnom predsjedniku, što očito remetinačko dugočasje krati farizejskim prebiranjem krunice, na ovome mjestu – neskromno podsjećam – nikad nije napisan ni jedan jedini pohvalan redak (pa ni onda kad su mu se klanjali stranački pripuzi, a do neukusa mu kadili tzv. neovisni i tobože liberalni mediji!), nemoguće je ne primijetiti da svjedočimo očitu pokušaju da se čitava struktura te stranke razori i kriminalizira, s tendencijom da Hrvatska demokratska zajednica doživi sudbinu sličnu onoj talijanskih demokršćana. Dakle, da nestane, kako bi se još širi prostor otvorio kojekakvim bezličnim *tehnokratima* i vladavini struktura kojima je zlatno tele jedino božanstvo komu se klanjaju. Dakako, ne događa se to bez odgovornosti vodstva te stranke, što je tradicionalno (i – ne dvojimo ni o tome – ne tek u ovom stoljeću!) korumpirane pretpostavljalo čestitima, dojučerašnje jugokomuniste hrvatskim nacionalistima, a moralne ništarije idealistima, pa je silan trud uložilo da se hrvatska politička pozornica pretvori u arenu sa svega dva ozbiljna suparnika, od kojih je jedan na tzv. lijevici i drugi na tzv. desnici, za što je bilo potrebno satrti svaki zametak nacionalističkog okupljanja. Taj je trud, kako vidimo, dva desetljeća rađao bogatim plodom, na korist protuhrvatskih snaga, a na štetu Hrvatske.

Kad sve to imamo na umu, nad današnjim okapanjima hadezeovskih patrijarha u povodu javnoga pranja stranačkoga prljavog rublja teško je ne osjećati elementarno gađenje. No, to ne znači da smijemo previdjeti kako čitav pothvat ima jasan cilj; meta pritom nije jedna stranka, nego jedan narod i njegova država. Time što se čitava politička klasa pokazuje kao mediokritetska, amoralna i izdajnička, i time što se hoće pokazati da osnivača te stranke i uopće hrvatski nacionalni pokret u posljednjoj fazi prošlog stoljeća (pokret što je, uostalom, izvorno nastao i sazrio bez Tuđmana!), zapravo nije imao nikakvo plemenito, idealističko nadahnuće, nego je bio smišljeni, zločinački plan pljačke nacionalnoga bogatstva, hoće se kazati da samostalna država nije cilj vrijedan žrtve, odnosno da Hrvati nisu dostojni države. Jer, tko bi pod dojmom današnjih slika kojima dominiraju hohštapleri, protuhe i kriminalci, ponovno goloruk krenuo na tenkove, kao što su deseci tisuća hrvatskih mladića uradili prije dvadesetak godina? Zato izbor novog rješenja, odluka da se pronade treći put – onaj koji može i hoće pokazati da je Hrvatska i dalje vrijedna svake žrtve – nije samo pitanje tehničke preraspodjele vlasti; to je više nego ikad i moralna obveza, pitanje obraza i dostojanstva.

Tomislav JONJIĆ

IZ SADRŽAJA

REGIJA – INAČICA NEKADAŠNJEG „BRATSTVA I JEDINSTVA“	3
<i>Josip Ljubomir BRDAR</i>	
NA TRAGU ISTINE O EUROPSKOJ UNIJI (II.)	5
<i>Prof. dr. Branimir LUKŠIĆ</i>	
MINE – ILI: SLOBODA SA STRAHOM	8
<i>Dr. sc. Srećko BOŽIČEVIĆ</i>	
U SPOMEN BORCU ZA SLOBODNU I NEOVISNU HRVATSKU!	10
<i>Dr. Augustin FRANIĆ</i>	
DAN SJEĆANJA U ŠIBENSKO-KNINSKOJ ŽUPANIJU .	18
<i>Dane KNEŽEVIĆ</i>	
BERLINSKI ZID NIJE PAO – ON JE SRUŠEN	20
<i>Dr. sc. Renata KNEZOVIĆ</i>	
SAVJET LIJEČNIKA	24
<i>Dr. med. Drina BLAŽEKOVIĆ–SOJČIĆ</i>	
RAZMIŠLJANJA O STARENJU I STAROSTI (11)	24
<i>Maja RUNJE, prof.</i>	
KRONOLOGIJA PRAVAŠTVA (VI.)	26
<i>Mladen KALDANA</i>	
ZLOČINI BATALJUNA „JOSIP JURČEVIĆ“ U VRGORCU 15. LIPNJA 1942.	28
<i>Blanka MATKOVIĆ, prof.</i>	
BADANJ: RATNE I PORATNE ŽRTVE JUGOSLAVENSKIH PARTIZANA	37
<i>Bruno ZORIĆ, prof.</i>	
DR. IVAN TOMAS – U SLUŽBI CRKVE I DOMOVINE	38
<i>Domagoj TOMAS, prof.</i>	
DUGOPOLJSKI ŽRTVOSLOV (1941.-1948.)	44
<i>Marko BAGARIĆ</i>	
IN DIESER AUSGABE.	47
IN THIS ISSUE	48